týmovka

Redakční rada: Mgr. Marie Baslerová, Eliška Kašparová, Klára Krumpová, Klára Kašparová, Nela Drozdová, Radek Kouřil, Samuel Strýček, Eliška Matýsová, Tereza Kamlarová, Robin Vogel, Tereza Skoumalová, Tereza Drongová.

Zpracovala: Mgr. Marie Baslerová

Základní škola Ruda nad Moravou, okres Šumperk, příspěvková organizace
Sportovní 300, Ruda nad Moravou 789 63, tel. 583 236 115, email: zsruda@zsruda.cz, IČ: 00 852 015

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,
zima se s námi pomalu loučí a jaro opatrně klepe na dveře. Během uplynulého zimního období se díky lyžařským kurzům mezi našimi žáky čtvrtých, pátých a sedmých ročníků našli skvělí lyžaři a snowboardisté. Sportovci „míčovci“ si zkusili své dovednosti v soutěžích v basketu, přehazované i vybíjené na úrovni okrskových kol, malí recitátoři předvedli nádherné výkony ve školním kole, osmáci umí namíchat koktejly, děti z družiny nakrmily zvířátka v lese, z třeťáčků nám možná vyrostou budoucí hasiči, naši skvělí „roboťáci“ byli opět úspěšní a na soutěži Vůně dřeva byli naši žáci víc než výteční. Těch aktivit a úspěchů je mnoho...

Ale přesto teď přejeme ten nedůležitější úspěch našim deváťákům. Čeká je přijímací řízení. Pro většinu bylo nejtěžším úkolem rozhodnut se kam dál, což určitě jednoduché nebylo.

Přeji všem žákům, aby měli šťastnou volbu, aby vládli přijímací zkoušky, jak jen nejlépe to půjde a aby měli i tu pověstnou trošičku štěstí.

Všem ostatním přeji pěkný začátek jara a fajn dny ve škole!

Helena Pavelková
ředitelka školy

Robotix Přerov

Dne 22. ledna 2020 proběhl na Střední průmyslové škole v Přerově 3. ročník soutěže malých robotů. Náš robotický tým se zúčastnil ve dvou kategoriích pro základní školy. Sledovač čáry Lego a sledovač čáry s mikroprocesorem. Ranní vstávání se nám vyplatilo. Získaný čas jsme na místě využili k seznámení s dráhou a doladění programů. Trať byla technicky náročná, plná křižovatek.

V druhém kole ještě obohacená překážkou. S problémy na trati si jako první poradili Matouš Bartůšek a Jan Zajíc – oba 9. A. Vyřešili objíždění překážky a optimalizaci parametrů pro jízdu robota pravoúhlou zatáčkou. Tým tvořený Tomášem Novotným (7. B) a Janem Kotrašem (7. A) se zprvu potýkal s chybami v programu. Nakonec je ještě robot pozlobil chybnou detekcí překážky. Kostka čidla časomíry se mu jevila rozhodně zajímavější, tak sjel z dráhy hned na startu. Nakonec se jim podařilo projet obě soutěžní kola.

Mgr. Martin Havlíček

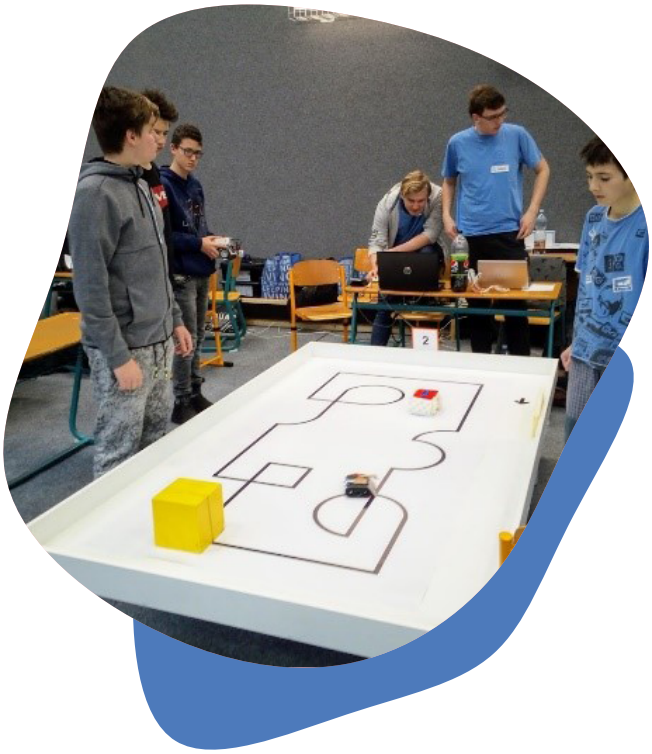

Náš nejmladší robotický tým Matěj Doležal (6. A) a Matěj Hönig (6. B) musel naopak improvizovat přímo na místě. Chybělo jim čidlo pro detekci překážky. Pomohlo jim až, zapůjčeném tlačítko od „konkurence“ z Uničova - děkujeme. S jednoduchým programem jim robot odpajdal celou dráhu. Nejvíce se s robotem sestaveným ze stavebnice Merkur potrápil Štěpán Šimek. Robot přes programátorské snahy jezdil stále hůř. Nakonec se díky pomoci našeho zkušeného závodníka Jana Zajíce podařilo problém odhalit, vyměnit zesláblé baterie a v posledních minutách soutěže zamíchat výsledkovou listinu v náš prospěch.

Kategorie Stopař Lego ZŠ (účast 20 robotů):

5. místo - Tomáš Novotný (7. B) a Jan Kotraš (7. A)
8. místo - Matěj Doležal (6. A) a Matěj Hönig (6. B)

Kategorie Stopař µP ZŠ (účast 4 robotů):

1. místo - Matouš Bartůšek a Jan Zajíc – oba 9. A
2. místo – Štěpán Šimek (6. C).

Odborná exkurze 8. A - pila Hostice

V pondělí 20. 1. 2020 se žáci 8. A zúčastnili v rámci předmětu praktické činnosti odborné exkurze, která proběhla na pile pana Šimka v Hosticích. Exkurzi jsme zahájili u pásové pily, kde se kulatina rozřezávala podélně na trámy a fošny. Poté se nás ujal pan Šimek, který nám ukázal další stroje na zpracování dřeva, sklady řeziva a uložení řeziva. Rámová pila nebyla momentálně v provozu, a tak jsme si prohlédli rozmítací pilu na ořezávání okrajů desek a zkracovací řetězovou pilu. V další hale žáky zaujala zvláště výroba různých druhů palet, kde pracovnice používaly zkracovací pily, elektrické vypalovačky na označování palet a pneumatické pistole na zarážení hřebíků. Vedle hlavní haly jsme si prohlédli zásobník, do kterého se odváděly piliny a hobliny od všech strojů. Jako poslední jsme si prohlédli sušičku dřeva, ve které byly narovnány palety dřeva na vysušení.

Mgr. Milan Mazák

Literární soutěž

Literární soutěž probíhala od 1. října do 15. prosince 2019. V tomto období žáci postupně posílali své literární výtvory Mgr. Marii Baslerové. Zúčastnili se žáci 1. a 2. stupně. Celkem 60 příspěvků, převládala próza nad poezií. Komise měla velice těžké rozhodování a vyhodnocování příspěvků. Úroveň zaslaných prací byla vysoká. Porotu zaujaly povídky, ale i básně. Na 1. místě za 1. stupeň zvítězila Julie Vodičková (2. A) a Tereza Kiffelová (5. A). Na 1. místě za 2. stupeň se umístila Barbora Talianová (6. C), Tereza Drongová a Terezy Petrželová (9. B). Děkujeme všem za účast.

Mgr. Marie Baslerová

Lyžařský kurz

Dne 6. ledna se obě třídy 7. ročníku vydaly na hory do Vernířovic.

Přijeli jsme na chatu Reoneo, rozdělili se do pokojů a hned šli na svah. Po důkladné rozcvičce jsme se dali do prvních jízd. Svítilo na nás slunce a sníh se přizpůsoboval naší jízdě. Po třech hodinách únavného ježdění, když už toho měl každý dost, jsme šli na oběd, který nám celý týden poskytovala chata Brněnka. Když už jsme měli plná bříška, tak jsme opět museli nasadit svoje helmy, zapnout vázání na snowboardech, nebo nasadit lyže a zase na sjezdovku. V dalších dvou hodinách mnoho snowboardistů spadlo na zákeřné kotvě, ale velké většině se nic nestalo.

Když jsme přijeli zpět na chatu, tak jsme měli prostor na oddech a trochu zábavy. Pak byla vynikající večeře, opět nějaká ta pauzička a potom společný program, který první den vymýšlely holky ze 7. A. Hrály se hry, povídali jsme si, smáli se a hrálo se na kytaru. O půl desáté byla večerka a my už museli ležet v posteli.

Další dny byly téměř stejné, jen se každým dnem zhoršovalo počasí. První dva dny bylo hezky a slunečno. Následující dny už byla mlha, přes kterou šlo jen sotva vidět. Sníh byl buď moc mokrý, nebo namrzlý. Stále panovala dobrá nálada.

Třetí den jsme s ježděním skončili o něco dřív a měli za úkol postavit ze sněhu, kterého tam bylo opravdu hodně, různé bytosti nebo stavby, které se vztahovaly k lyžařskému kurzu. Postavili jsme hrobeček, kluka narážejícího do sloupu, ujíždějící snowboard, dokonce i E. T. mimozemšťana nebo pana učitele se zapadlou hlavou ve sněhu.

V pátek jsme si naposled sjeli pár jízd na vleku, zase jeli na chatu, tam si sbalili věci, dali si dobrý oběd a už jsme všichni vysíleni jeli nadšeně domů.

Klára Kašparová a Pavla Průchová, 7. A

Okresní kola v basketbalu

V uplynulých týdnech proběhla v tělocvičně ZŠ v Libině i s naší účastí okresní kola v basketbalu. Do bojů nejdříve zasáhly 30. ledna naše starší dívky. Do turnaje vstoupily výhrou nad šumperskou „Pětkou“. Ve druhém zápase podlehly poměrně jasně Libině, která v turnaji neměla konkurenci. Ve zbylých utkáních nás čekaly Mohelnice Vodní a šumperská „Jednička“. Ačkoli to pro nás byli vyrovnaní soupeři a určitě jsme je mohli porazit, vyhořeli jsme na našich chybách v obraně a špat-né střelbě. Takže jsme tahali po celou dobu za kratší konec a obě utkání prohráli. V konečném účtování nám pak patřilo čtvrté místo.

11. února pak čekaly boje o okresní titul mladší žáky. Chlapci, kteří s tímto sportem začali před půl rokem, mají v sobě obrovský potenciál a před sebou nadějnou budoucnost. Bohužel zatím doplá-cejí na psychickou nevyrovnanost, chyby v obraně a tragickou střelbu. Pokud tyto činnosti zlepší, může z nich být výborný tým. Zatím ale museli skousnout porážky ve všech utkáních, ve kterých se postupně utkali se ZŠ Sluneční Šumperk, ZŠ Vodní Mohelnice a ZŠ Libina. V konečném účtování jim patřilo čtvrté místo.

Jako poslední se 13. února představily naše mladší dívky. Tým, kterému se dávaly nejmenší šance na úspěch, nakonec dopadl nejlépe. Po úvodní dramatické výhře nad Libinou nepoznaly v celém turnaji hořkost porážky a zaslouženě zvítězily.

Krmelec

Ve středu 19. 2. 2020 jsme se se žáky školní družiny vydali do lesa. Každý nesl do krmelce zvířátkům nějakou dobro-tu. Někteří cestou sbírali větvičky, šišky, listy, kůru a ostatní určovali, ke kterému stromu to patří. Po naplnění kr-melce zbyl ještě čas na soutěže - v hodu šiškou, počítání kroků, v běhu, pozorování okolí. Žákům se odpoledne strávené v lese líbilo, i když trochu pršelo, a přesto se těší na další podobnou vycházku.

Turnaj družin v piškvorkách

Dne 22. 1. 2020 se uskutečnil turnaj školních družin v logické hře „Piškvorky". Děti hrály podle náhodného rozloso-vání na dvě vítězné hry. Každé oddělení mělo své vítěze, kteří obdrželi diplom a drobnou odměnu. Na 1. místě za 1. oddělení se umístil Martin Cendelín. Na 1. místě za 2. oddělení se umístila Marie Kubíčková a na 1. místě ve 3. oddě-lení se umístil Štěpán Kotraš.

Všem zúčastněným i vítězům gratulujeme.

Ivana Danielová

Přehazovaná - okrskové kolo

Ve čtvrtek 20. února se naši páťáci zúčastnili okrskového kola v přehazované. Turnaj se uskutečnil v Šumperku na ZŠ Vrchlického a našimi soupeři byl domácí tým a páťáci z Bohdíkova.
Soupeři byli vyrovnaní, ale přeci jen Bohdíkováci projevili větší míčovou vyzrálost, než ostatní týmy. V turnaji zvítězi-li a postoupili do okresního kola, domácímu týmu patřilo druhé místo a na nás zbylo místo třetí. Přesto naši žáci za-slouží pochvalu za bojovný výkon a předvedenou hru. V Bohdíkově působí prvním rokem naše bývalá žákyně Mar-kéta Pípová a při své práci úročí zkušenosti s míčovými hrami, které získala na naší škole.

Robotický den s průmyslovkou

Dne 18. 2. 2020 se naši žáci zúčastnili regionální soutěže v programování Lego robotů pořádané VOŠ a SPŠ Šumperk . Jakmile byla soutěž zahájena, pustili se žáci do stavby robota. Po dokončení jej museli naprogramovat tak, aby v co nejrychleji projel dvě vytyčené dráhy v co nejkratším čase. I ti, kteří v této soutěži nebyli tak zběhlí, našli pomoc u žáků SPŠ Šumperk organizující soutěž. Konec byl velmi napínavý a nikdo netušil, kdo vyhraje. Nakonec se v soutěž-ním poli 20 škol umístil náš tým tvořený Milanem Šípem(9. A) a Miroslavem Šimkem (9. A) na pěkném šestém mís-tě. Gratulujeme.

Beseda v knihovně

V pondělí 17. 2. 2020 jsme s žáky třídy 2. A a 3. A navštívili místní knihovnu, kde byla pro děti připravena beseda o vývoji zbraní od pravěku. Pan Ladislav Brokeš měl pro děti připravené makety různých zbraní – meče, luky, pistole a mnohé další. V závěru besedy si děti mohly vyzkoušet střelbu lukem. Naše malé posluchače toto téma velmi zauja-lo, zejména pak chlapce. Děkujeme paní Monice Ježkové za zorganizování této besedy.

Dopoledne v hasičárně

Ve středu 19. 2. 2020 se třída 3. A vypravila do místní hasičské zbrojnice, kde si děti mohly prohlédnout oba hasičské vozy našich dobrovolných hasičů, a také celé zázemí rudských hasičů.

Po té, co se žáci seznámili s činností dobrovolných hasičů, jsme se autobusem přesunuli do Šumperka, kde jsme měli možnost nahlédnout do hasičské zbrojnice pro-fesionálních hasičů.

Pro děti to byl opravdu velký zážitek. Tímto bych ráda poděkovala panu Ondřeji Beranovi, který nám tuto exkurzi zajistil.

Mgr. Marie Matysová

Stolní tenis

Kroužek stolního tenisu vznikl v loňském školním roce. Je zaměřen na chlapce a dívky z 5. a 6. ročníků. Probíhá každou středu od 14:45 do 15:45 hodin. Kroužek navštěvuje celkem 16 žáků, kteří jsou buď začátečníci, nebo pokročilí. V průběhu školního roku jsou uspořádány 2 školní turnaje- velikonoční a vánoční. Letos se škola účastnila také okresního kola turnaje ve stolním tenise. Družstvo A si vedlo úspěšně a tento turnaj vyhrálo.

Eliška Kašparová, 9. A

Školní kolo recitační soutěže na 2. stupni 20. 2. 2020

1 kategorie

1. místo – Maxová Johana, 7. B
2. místo – Nováková Michaela a Jílovcová Adéla, 7. A
3. místo – Talianová Barbora, 7. A

2 kategorie

1. místo – Kašparová Eliška, 9. A
2. místo – Gronychová Anežka, 8. A
3. místo – Kamlarová Zuzana, Kamlarová Tereza, 9. B,

Ševčíková Adéla, 8. B

Celkový počet účastníků školního kola – 26 recitátorů. Všem účinkujícím děkujeme za účast a výhercům gratulujeme.

členové předsedající komise

Mgr. M. Baslerová, Mgr. B. Gvozdenović,
Mgr. H. Pavelková, Mgr. A. Raková

Ze života Boženy Němcové

4. února jsme si mohli připomenout památku naší, troufám si říct, nejznámější české spisovatelky Boženy Němcové. V tento den by totiž oslavila už své dvousté narozeniny. Na jejich pohádkách vyrůstal bezmála každý z nás a její obličej na nás kouká, jak z učebnic, tak i z pět seti korunových bankovek. Málo z nás je však informováno o životě této postavy, který je opředen nemalými tajemstvími.

Její vlastní jméno bylo Barbora Panklová. Pseudonym Boženy Němcové si vytvořila, aby její jméno znělo více umělecky a hodnotně. Už v 17-ti letech jí matka vybrala ženich Josefa Němce, za kterého se provdala a porodila mu čtyři děti. Nebylo to však manželství z lásky. Často se hádali a rozzuřený Josef svou manželku několikrát fyzicky zbil natolik, že musela vyhledat pomoc u policie. Božena se s Josefem Němcem opětovně hádala a zase usmiřovala, proto si hledala útěchu v milencích, kterými byli často básníci, doktoři a jiní vzdělaní muži. A právě tito lidé v ní vzbudili zálibu spisovatelství.

V 19. století nebylo obvyklé, aby ženy vydělávaly nějaké peníze, natož aby byly zaměstnané. Božena Němcová se však stala první oficiální ženskou spisovatelkou. Její příjmy nebyly však dostačující, aby ji uživily, proto byla stále závislá na manželovi. Přesto prožila většinu svého života v ponižující chudobě a hladu.

Největším tajemstvím Boženy Němcové však doposud zůstává její původ. Mnozí historikové se totiž domnívají, že byla ze šlechtického rodu. Nepodobala se totiž rodičům, ani jednomu ze svých sourozenců. Její údajná matka, zámecká pradlena Terezie Panklová, k ní prý neměla žádný mateřský vztah, dokonce ji i bila. Božena Němcová by mohla být nemanželským dítětem jedné z dcer vévodkyně Kuronské- Dorothey. Nasvědčuje tomu jejich vzájemná podobnost a snaha utajit těhotenství Dorothey, která údajně otěhotněla se svým milencem, přestože byla již provdaná. Její matka potřebovala tomuto skandálu zabránit, a dítěte se nějak zbavit.

Jednou když prý malá Božena onemocněla, kupuje ji matka léky, které si ovšem nechává proplatit na zámku. To je velká péče o dceru pradleny. Mezitím co ostatní děti chodily do školy, Boženu doučoval soukromý učitel. Kde na to vzala její chudobná rodina peníze, zůstává záhadou.

Zda byla, či nebyla Božena Němcová šlechtického původu, to už se dnes nedozvíme. I přes svůj strastiplný život však dokázala naše spisovatelka vytvořit úžasná literární díla, která si lidé rádi přečtou ještě dvěstě let po její smrti.

Elišku Kašparovou, 9. A

Zbyly jsme jenom my - část druhá

„Tak jo, losuju. A je to…“ snažila jsem se to natáhnout, aby to dostalo takovou tu atmosféru, ale když jsem se koukla na papírek a sranda mě hned přešla. Bylo tam totiž napsané moje jméno. „Tak, kdo tam je?“ ze-ptal se nedočkavě Jonáš. „Já“, odpověděla jsem roztřepaným hlasem. „Musíme vylosovat ještě někoho“, namítla jsem. „Nepůjdu sama.“ „Dobře, tak vylosuj ještě jedno jméno.“ Řekl to celkem otráveně Jonáš. Sáh-la jsem tedy do hromady papírků znovu. „ Počkej, já to chci vidět první!“, vykřikla z ticha Anna a vytrhla mi papírek z ruky. „“Tady se píše Jonáš! Tak jdeš s ní ty, Jonáši.“ „Ale…Žádné ale, Jonáši! Prostě půjdeš.“ Navíc to losování byl tvůj nápad“, nenechala ho to dořící Anna.

Pomalu jsem s klepající se rukou zmáčkla kliku a vešli jsme do chodby. „Držím vám palce! Snad to přežijete!“ křikla za námi ještě Anna. Tohle mi sebevědomí opravdu nepřidalo. Hned jsme šli po schodech dolů podívat se na první stupeň, jestli tam vůbec někdo je.“ „Hele, ty jsi kluk, neměl by ses bát víc, než já a házet mě do-předu před tebe.“ Ale jak jsem to dopověděla, stejně v tom pokračoval dál. Jenom se na mě podíval, a to bylo všechno.

Místo ředitelny byla pouze díra ven, která byla obklopená zeleným lepkavým slizem. Vypadalo to jako z hororu, a nebo z nějakého sci-fi příběhu. „Ach, můj BOŽE!! Co se to tu stalo?!“ vyděšeným hlasem mi řekl Jonáš. To bylo něco neskutečného a obdivuhodného. Byla jsem strašně zvědavá, ale i vystrašená, co se tady muselo stát. „Fuj!!“ Když jsem chytla na ten sliz, bylo to dosti nepříjemné a nechutné. Jonáš se mezitím šel podívat ven skrz tu díru. „Pozor!“ začal na mě Jonáš pokřikovat. „ Co zase chceš?!“ „Pojď“, začal mě tahat zpět do horního patra co nejdál.

„Kde jsou všichni?“ Ani jeden z nás nevěděl, kde jsou ostatní ze třídy. Okamžitě jsme hledali, jestli tu někdo zůstal, ale nikoho jsme neviděli. Já hledala u oken a okolo učitelského stolu a on ve zbytku třídy. „Co se tu stalo?!“ začal si povídat s rohem, ale když jsem se přiblížila blíž tak....

Klára Krumpová, Eliška Matysová, 8. A

Každý někoho má

Každý má člověka, na kterém mu záleží
A kus sebe mu náleží
Někdo řekne, že to není pravda, avšak je to jen záminka
Nikdo totiž není výjimka

I já, i ty, máme takového človíčka
O kterém mluvíme, jak kdyby přišel z nebíčka
Většinou je to rodič, drahá polovička nebo kamarád
Každý má někoho moc moc rád

Můj človíček je něžný, avšak zároveň silný charakter.
Nedokázala bych bez něj být
Natož bez něj žít
Je to nedílná součást mého života, sladká jak karamel

Znám ho jen krátce
Žije v pěkné dálce
Chceme spolu být na Vánoce
Probdít celé noce

Tereza Drongová, 9. B

Vítězná práce v literární soutěži

Divná máma

„Crrrr! Crrrr! Crrrr! Crrrr!“ Budík zvonil, jako smyslů zbavený. Poskakoval na nočním stolku, jako splašený býk. Tomáš ho zaklapnul. „Ještě hodinku, nebo dvě!“ pronesl s hlasitým zívnutím.

V té chvíli někdo vstoupil do jeho pokoje. Roztáhl záclony a strhl chlapci velice pohodlně měkkou peřinu. Tomáš si chvíli prohlížel (pro něj známou) siluetu ženy. Mžoural na ni přes to ostré sluneční světlo, které bylo po ránu velice nepříjemné. Když v tom mu došlo, kdo to vlastně je. Byla to žena s kudrnatými blond vlasy staženými do drdolu, červenou kostkovanou zástěrou, zelenými šaty, černými sandály na nohou a nezapomeňme na velice kyselý výraz a obrovskou vařeku v pravé ruce. Bohužel, byla to jeho máma.

Začala ho popohánět: „Šup šup! Vstáváme! Vstáváme!“ řekla přísným hlasem. Tímto ale její řeč neskončila: „A teď svižným krokem na snídani!“ Jen to pronesla, tak začala ho nemilosrdně honit se svou vařečkou v ruce, až dolů do kuchyně.

U stolu na malé židličce seděla Tomova malinká sestřenice Alenka. Po jejím pravém boku seděla teta Boženka a krmila Alenku přesnídávkou. „Dobré ráno, Johanko!“ pozdravila teta svou sestru. Máma oplatila pozdrav, poněkud sladším hlasem, než když probouzela Tomáše. Tříletá Alenka byla velice poslušná, a tak pozdravila Tomáše svým vlastním způsobem: „Dobfé fáno, Tomáfku!“ Když to vyslovila, tak prskala přesnídávku po celé kuchyni. Tomáš si jen otřel obličej a šel na snídani.

I když byla jeho máma hrozná, tak její jídlo bylo ještě horší. Tedy, pokud to jde. Jeho máma je jedna z těch matek, co cpou zdravé potraviny do všeho, co je napadne. Takže ten její „jablečný koláč“ byl plný květáku. Tomáš nehodlal takové jídlo ochutnat, natož, aby jej jedl. To by musel být blázen, stejně, jako jeho matka. Máma jej hned začala napomínat a pobízet: „Dělej sníst ten koláč! Když ho sníš, tak ti na oběd udělám lahodnou bábovku s celerem a rajčaty!“ Tomáš už jen z té představy kapku zezelenal. To „kapku“ bylo určitě málo, a tak nahrazuji to slovo na „velice“. Ale i když ten koláč nedojedl, tak to pro jeho mámu nebylo nic, co by nezvládla.

Sbalila ten nechutný a nechutně vypadající koláč svému synovi do školy na svačinu.

Ten koláč byl jen jeden recept z její kuchařky, kterou žádné nakladatelství nevydalo. Nechtěli, aby je někdo žaloval za otrávení lidstva. Jmenovala se Top 70 nejlepších receptů Johany Molové. Já vím. Měla se jmenovat Top 70 nejotrávenějších receptů Johany Molové. Tady je pár z mnoha receptů v té knize: Předkrm: rajčatový knedlík s omáčkou z brokolicovo-nektarinkového korpusu, Polévka: polévka s celerovým nádechem a kuřecími kousky, Hlavní chod: pečená jehněčí játra s dušenými kousky jablek a cuketovo-kukuřičný krém, Dezert: sladká broskev se smaženými kousky kapusty a šlehačka z marinované mrkve na medu…

Máma se podívala na hodiny v kuchyni a okřikla Tomáše: „Tomáši! Mazej do školy! Je poslední den, a ty hodláš přijít pozdě?!“ S těmito slovy hodila na chlapce hromadu čistě vypraného prádla, a do pusy mu strčila kartáček na zuby i s pastou. „A makej, hošánku! Jinak bude mazec. Rozumíš mi?!“

Tomáš se rychle oblékl, vyčistil si zuby, popadl školní tašku do rukou a mířil ke dveřím. Venku bylo pětadvacet stupňů, ale jeho velice krutá matka ho celého obalila zimním oblečením, a pro její jistotu ještě jednu koženou zimní bundu navíc. A aby toho nebylo málo, tak mu ještě z batohu páchl ten koláč s květákem.

V šatně si s velikým oddechem sundal vrstvu zimního oblečení, a potom zamířil ke své třídě. Procházel velmi známou chodbou. Nejdříve byla třída 8. A, následuje 9. B, a pak konečně jeho 6. D. Sedl si do své zadní lavice a vedle ní hodil batoh s květákem v koláči. Naštěstí nikdo necítil ten pach porážky vlastní matkou (spíš pach toho koláče, co máma dělala často k snídani).

Tomáš jen otráveně seděl, zatímco ostatní si mezi sebou povídali o známkách, prázdninách, holky si navzájem ukazovaly šaty a nové boty, kluci klábosili o fotbale a pomlouvali učitele, kteří si brousili zuby na letošní vysvědčení.

Tomáš se ohlédl po třídě a podíval se na prázdnou nástěnku. Tedy prázdnou, až na jeden papír, který tam visí od včerejška. Tomáš neměl nic na práci, a tak se rozhodl, že si ten papír přečte. A na něm stálo: NEPŘÍTOMNÍ UČITELÉ: OKOUNOVÁ EVA. K samému překvapení tam stálo, že je jejich třídní učitelka Okounová nepřítomná. To by mohlo znamenat ještě lepší poslední den školy. Tohle už nic nemůže zkazit.
K nástěnce přišel i Tomův nejlepší kamarád Matěj. Nahlédl Tomovi přes rameno, a byl také štěstím bez sebe. „Aspoň nás nebude mučit s těmi starými fotkami, když ještě ona chodila do školy," poznamenává Matěj. „Nejhorší je ta fotka ze čtvrté třídy. Jak se zubila, když ještě nosila rovnátka!" dodává se smíchem Tom.

„Crrrrrrrrrrrrrr!" To zvoní na první hodinu posledního dne v jejich škole. Tom s Matějem pospíchali zpátky do lavic. Do třídy vešel ředitel Pstruh (já vím, že je divné, když se všichni učitelé jmenují, jako různé druhy ryb).

Všichni se na pozdrav pana ředitele Pstruha postavili. „Sedněte si, prosím," řekl všem žákům s úsměvem. Tomáš se na chvíli zarazil. Naklonil se k Matějovi a zašeptal mu do ucha: „Co když nás bude suplovat ředitel?" Matěj se zhrozil.

Matěj to řekl někomu dalšímu, a ten to řekl zase někomu dalšímu, a tak to šlo stále dokola. Za chvíli byl ve třídě rozruch ohledně této informace. Nikdo neřešil nic jiného. „Ticho!," rozkřikl se ředitel. Byl z celé třídy nervní, protože je učí přírodopis. Ale žáci se odmítají naučit o těch všech kaprech, okounech a hlavně o pstruzích.

Konečně se celá třída uklidnila. Pan ředitel tedy pokračoval ve svém proslovu: „Jak jistě víte, tak vaše třídní učitelka, paní Okounová je dnes nepřítomna. Suplovat vás bude někdo, kdo sice neučí na naší škole, ale je to velice milý člověk. Přivítejte, prosím..." Všem se zatajil dech. Kdo to může být? Všem přešel mráz po zádech. „Paní Johanu Molovou!" Tomáš ztuhl. V hlavě se mu honilo milion otázek: Co dělá jeho máma v jeho škole? Jak mohl ředitel něco takového udělat...?

Do třídy napochodovala Tomášova máma, ale vypadala jinak, než kdy předtím. Po zemi se s hlasitým klapáním šinuly bílé lesklé boty na vysokém podpatku, na sobě měla křiklavě rudé šaty, na očích velké tlusté černé brýle, které dělaly její oči ještě větší, než byly ve skutečnosti, ale drdol z vlasů ještě zůstal.
Nikoho ani nenapadlo se na pozdrav postavit, protože všichni věděli, že je to krutá Tomášova matka. Ředitel si jistě všimnul neslušnosti svých žáků, a tak řekl: „Co to máte za způsoby?! Honem vstát!" Žáci se tedy postavili. Nebylo to pro ně nic příjemného, zvlášť pro Tomáše.

Tomášova máma položila na stůl hromadu papírů a netrvalo dlouho zjistit, že je to vysvědčení. Všem přejel mráz po zádech. V tu chvíli ředitel odešel, a tak tam zbyla jen „učitelka" a „její" žáci. „Tak," řekla s velikým úsměvem ve tváři „ Budeme pokračovat. Rozdáme si naše vysvědčení."

Všichni byli velice na nervy, protože by si zasloužili propadnout. Nikdo nechtěl mít vysvědčení na desítky kilometrů od sebe, natož aby jej měli přímo ve vlastní ruce.

Johana zjevně poznala Tomášovu třídu, a pak dokonce i samotného Toma, a vyjekla: „Jé, ahojky, Tomášku!" Třída se otočila směrem k jeho lavici a dali se do smíchu. Tomáš přes davy dětí viděl svoji mámu, jak se zubí od ucha k uchu. Zjevně si velice vychutnávala to ztrapnění do poslední kapky.

Pak se ale zvedla ze své učitelské židle, hlasitě hvízdla a celá třída se lusknutím prstu zklidnila. Máma mířila směrem ze stupínku. Za doprovodu klapající bot na podpatku se vydala směrem ke třídě a pronesla: „Vidím, že jste velice příjemně naladěni na konec školního roku a začátek letních prázdnin." V tom okamžiku se po třídě honil nepříjemný zápach. „A, Jéžiš," pronesl potichu Tomáš, protože už věděl, co celou třídu čeká.

Máma šla zase na stupínek, vytáhla přiklopený stříbrný tác a postavila ho na učitelský stůl. Na pohled to vypa-

dalo, jako by nesla mistrovské jídlo, ale skutečnost byla přísně jiná. Jakmile Johana poklop odstranila, tak všichni mohli spatřit nechutnou a nechutně vypadající bábovku s celerem a rajčaty, co chtěla udělat Tomovi na večeři.

Potom se máma zeptala, kdo by si dal tu „lahodnou" bábovku. Všichni měli ruce dole, ale Tom nechtěl, aby jeho máma jeho ruce jen zahlédla, tak dlaně položil až na zem. Jeho máma se tedy zeptala: „A kdo by si tu bábovičku nedal?" Všichni měli ruce nahoře, ale Tom naopak chtěl, aby byla jeho ruka byla nejvíce vidět. Tak si stoupnul na lavici, aby jej všichni co nejlépe zahlédli.

Johana nebrala ne, jako ne, tak tedy vzala nůž, nakrájela bábovku na pětadvacet kousků a roznesla je každému žákovi. „Tohle vám poslední den školy ještě zpříjemní," zaručovala jim. Celá třída se pustila do nechutných kusů (otrávené) bábovky, ale jedné žákyni se udělalo špatně, tak si pro ni přijeli rodiče, a odvezli ji domů. „Ta má ale velké štěstí," pošeptal Matějovi Tom.

Když všichni žáci dojedli (hodili jídlo do koše), tak se začalo rozdávat vysvědčení. Máma volala podle abecedy, jako všichni učitelé na školách po celé Zemi. Nejchytřejší holka ze třídy, jistá Emilie Einsteinová měla samé jedničky, a nejméně chytrá Žaneta Lelkovitá samé pětky. Žanetě máma s radostí oznámila, že propadla rovnou do první třídy. Po oznámení této informace jen Žaneta znuděně zajásala a potichu zamumlala „Hurá!"

Po ní přišla řada na Toma. Tom se jen připravil na nejhorší chvíli svého života. Jen máma vyvolala jeho jméno, tak se začal pomalinku (tím slimácky nejslimáčtějším) krokem šourat k tabuli. V tuto chvíli by se nejraději zahrabal do země a začal žít s krtky. Ti by možná byli i milejší.

Jen přišel před tabuli, tak se začal potit. Věděl, že tato ostuda by jej doprovázela možná až na vysokou školu. Johana se s velikým potěšením nadechla a pronesla: „Tak. Tomáš Mol. Samé jedničky, až na trojku z českého jazyka, čtyřku z anglického jazyka, pětku z matematiky, čtyřku ze zeměpisu, pětku z dějepisu, dvojku z praktických činností, trojku z výtvarné výchovy, čtyřku z hudební výchovy. Pak tedy, zbývá pouze jedna jednička, a to z přírodopisu. Radši nebudu jmenovat ostatní předměty, jinak zde budeme do večera. Možná i do půlnoci." Jen to poslední slovo dořekla, tak se třída opět dala do smíchu. Tomáš nechtěl vypadat jako nějaké pako s pětkami na vysvědčení, tak radši vytrhl své matce papír z ruky a běžel k lavici. Poté se ho Matěj zeptal: „Tak co? Jaksi ti to nevyšlo." dodal se smíchem. Tomáš na něj hodil vyčítavý pohled. „Chceš si dát kus mého květákového koláče, co? Schválně jestli ti to fakt přinese do života špetku radosti!" zavrčel Tom. Matěj se otočil k tabuli a zmlkl.

Za chvíli dostali vysvědčení další a další žáci, až konečně zaznělo známé (pro tuto chvíli spíš záchranné) zvonění školního zvonku. Všichni se sbalili a připravili na odchod domů. Pro Tomáše to bylo samozřejmě velké mučení, protože si musel na sebe obléct tlustou vrstvu zimního oblečení.

Když došel až domů, tak na něj byla přede dveřmi nastartovaná máma. Vypadala naštvaně, jako obvykle. Řekla Tomovi, aby jí ukázal vysvědčení. Když hoch odmítl, tak mu řekla: „Tak jej ukaž alespoň tvé milované tetičce Božence." Tomáš nezaváhal. Věděl, že mu to teta promine, že udělal jen pár drobných chybiček, takže to nic není. Ale pravda byla jiná.

Když si teta vysvědčení přečetla, tak už chlapec pochopil, proč je teta Boženka sestra jeho mámy. Nasadila stejně otrávený výraz, stejně jako jeho matka na něj po ránu. „Co to má znamenat?!" vyjekla teta a zatvářila se velice otráveně. „Jen počkej!!! Však já ti ukážu!" řekla a udělala něco, co by chlapce ani ve snu nenapadlo. Vytrhla mámě vařeku z ruky a hnala Toma po ulici. Tomova máma tomuhle nemohla jen přihlížet, tak vzala svou záložní vařečku ze skříně, kterou tam má pro zvláštní příležitosti.

Za chvíli to na ulici Krákorské bylo jako o Velikonocích, jenže místo pomlázek se mrskalo vařečkami. Tom jen utíkal, co mu síly stačily, ale nevěděl, co bude dělat, až mu síly dojdou. Tomáš tedy svou mámu a tetu setřásl na jednom rozcestí ve vedlejší ulici Svíčkové.

Pak se vydal směrem domů, ale věděl, že moc času nemá, než někdo zjistí, že je právě tam. Přišel do kuchyně, kde pořád seděla Alenka. Tomáš se na ni obrátil, a řekl: „Slib mi, Alenko, že taková nikdy nebudeš!"

Barbora Talianová, 6. C

Kateřina Drongová

Kateřina Drongová

(Štědráková Lhota)

(Štědráková Lhota)

Zjisti, co mají trojice slov společného:

- Za každým prázdným rámečkem je číslo - to ukazuje, kolik písmen bude slovo mít.
- Číslo v závorce ukazuje, kolikáté písmeno bude částí tajenky.
- Tajenku seřaďte po sloupcích ze shora dolů.
- VÍTE, ŽE: Lidé každý týden stráví průměrně 13 minut nadáváním na _____. (tajenka)

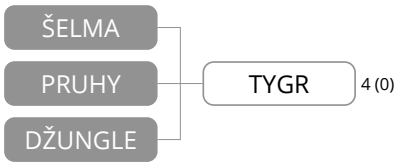

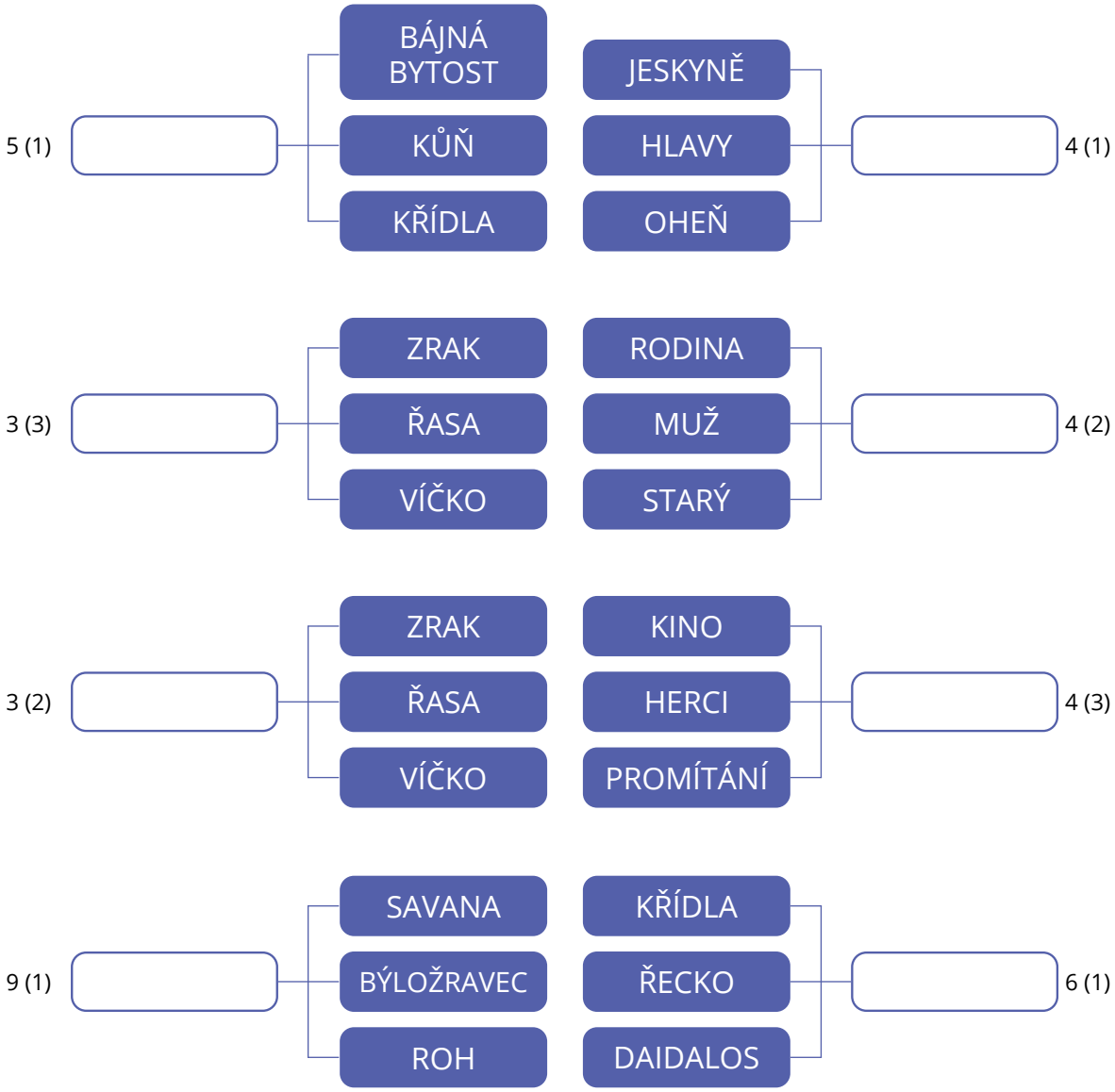

Utvoř synonyma ke slovům a získej tajenku

PUSA		S					
HEZKÝ		R					
CHOROBA					C		
ZIMA	K						
DĚDINA				N			
MENU		A					
NABĚRAČKA	Ž						

Tajenka:

Správné řešení

PEGAS	DRAK
OKO	DĚDA
OKO	FILM
NOSOROŽECÍ	ÍKAROS

Tajenka: Lidé každý den stráví 13 minut nadáváním na pondělí

PUSA	Ú S T A
HEZKÝ	K R Á S N Ý
CHOROBA	N E M O C
ZIMA	K O S A
DĚDINA	V E S N I C E
MENU	N A B Í D K A
NABĚRAČKA	Ž U F A N

Tajenka: Týmovka

(Klára Krumpová, 8. A)

Přihlášky k vyzvednutí u Mgr. Marie Baslerové